

venskega naroda plamtečemu srcu mogoče postalo, dejansko dovršiti to, kar so plemenite namere i bistri um Preuzvišenosti Vaše potrebno spoznale za prosveto, duševni razvoj i blagor dolgo dolgo zapuščenega naroda.

Globoko so se v srca naša vtisnile besede Vaše Preuzvišenosti, s katerimi ste že pred mnogimi leti tudi nas Slovence vzeli v okrilje Svoje, i kar so besede takrat izjavile, to tudi v preblagem dejanji mnogokrat izpričali.

Matica slovenska je združba Slovencev; ona je po udih svojih razprostenih po vsi zemlji slovenski, zastop duševne Slovenije; ona tedaj o tem slovesnem momentu, ko Preuzvišenost Vaša obhaja 25letni spomin biškupovanja, je tudi pravni organ, v kolo stopiti z nebrojnimi jugoslavenskimi brati, ki Preuzvišenosti Vaši 5. dne o. m. poklanjajo hvaležnosti navdušene čestitke, i ž njimi vred iz globočine srca kličati:

Dobrotni Bog ohrani še mnogaja leta jugoslavenskemu narodu Pokrovitelja velikodušnega, ki mu je stvaril novo dóbo — dobo književnega in narodnega preporodja!

V Ljubljani 2. septembra 1875.

Odbor Matice slovenske.

— Ker je c. kr. ministerstvo notranjih oprav odobrilo sklep deželnega zbora, zato okrajne blagajnice (Bezirkskassen) na Kranjskem tudi še prihodnje leto ostanejo.

— Zavoljo preobloženja Kranjske dežele s zemljiškim davkom je c. kr. finančno ministerstvo dovolilo odpis 69.548 gold. 47½ kr. za tekoče leto.

— Sklep deželnega zbora Kranjskega, da na pri pomoč deželnemu zakladu se za prihodnje leto pobira 20 odstotkov priklade na direktne davke, 20 odstotkov pa na vžitni davek od vina, vinskega in sadnega mošta in pa mesa, je dobil cesarjevo potrjenje.

— (Kovaška in živinozdravniška šola Ljubljanska) je po svetu na tako dobrem glasu, da je unidan celó iz Ogerskega (Papa) došla prošnja vodstvu, naj pošlje popis organizacije te šole.

— (Veliki zemljevid Bosne in Ercegovine), ki ga je na svitlo dal dr. Jordan v Meidlingu poleg Dunaja in smo ga uni teden v Ljubljano dobili, nam je tako všeč in 25 soldov tako vreden, da ga moramo priporočati vsacemu, kdor hoče ti deželi poznati, kjer bijejo sedaj junaški boj kristjanski Slovani za „krst častni i svobodu zlatnu.“ Naroča se, kakor smo zadnjič povedali.

— Dr. Razlag je pretekli teden zapustil Ljubljano preselivši se zopet v Brežice na Štajarsko.

— (Novih 5 zvonov Hilzerjevih za tukajšnjo Št. Petersko cerkev) so pretekli četrtek pripeljali v Ljubljano, kjer so jih gosp. stolni dekan Zupan kot namestnik škofov blagoslovili. Št. Peterski farani so zvonove slovesno sprejeli, rodovednih Ljubljančanov pa, ker ne visijo še v zvonikih, dohaja še danes na stotine ogledavat Hilcerjevo delo. Da med njimi ne manjka mnogo Samassevih agentov, razvidno je bilo iz zabavljivih pisarij v „Tagblattu“ in v „Laibacherici“, ki Hilzerjevo mojstersko delo prav neumno primerjajo s Samassevimi fabrikati — po vnani lupini. Na vse to abotno kritikovanje bodo odgovorili zvonovi sami, kedar bomo slišali njih harmonični glas z visocih stolpov, ki — kakor smo zvedili iz poročil izvedencev, ki so slišali te zvonove v zvonarnici Hilzerjevi v Dunajskem Novem mestu, — utegne mrtvaški glas biti za Samassevo zvonarnico, ki je zaostala za iznajdbami novega časa.

— (Izlet na Šmarno goro) napravijo pevci čitalničnega zbora o lepem vremenu v nedeljo 12. t. m.; onde pojó ob 9. uri pri sv. maši, potem odidejo v Šent

Vid, kjer bode popoldne pevska veselica, in h kateri so vabljeni vsi priyatli narodnega petja. — Gosp. pevce vabi k zadnji skušnji v petek 10. dne t. m.

pevski odbor.

— (Poslano.) Svojim znancem in prijateljem! Prisiljen po svojih bližnjih mi predragih prijateljih, da moram svojo nenadno srečno doseženo petdesetletnico kakor mašnik javno obhajati, spoznavam za sveto dolžnost, to tudi svojim drugim daleč raztresenim predragim znancem naznaniti, da mi, ako jim bode mogoče, s svojim prihodom tisti dan svojo staro ljubezen potrdijo. Ker mi pa ni mogoče po vseh krajih Vas posebej iskati, naj mi bo dovoljeno to naznanilo, da mislim svečanost 17. nedeljo po binkoštih, to je 19. septembra t. l. obhajati. Vsem Vam priserčno vabilo! Da bi se pa vedel na prihod katerega zanašati, mi posebno vstrežete, ako mi vsak svoj prihod malo dni poprej pri lično naznani, če mu je mogoče.

J. Grabrijan, dekan Vipavski.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Ker ministerstvo ne more dobiti ces. namestnika za Galicijo, ki bi njemu bil po godu, — takega pa ono noče, ki ni ustavoveren centralist, zato si bode še dalje pomagalo s tem, da tudi v Galiciji nastavi začasnega vladnega predsednika, ki mu je ime „leiter“ in ta bode po časniških poročilih vitez Bartmanski, dozda vicepresident.

Hrvaško. Iz Zagreba. — Deželni zbor je po 8 dnevnem zborovanji 31. dne p. m. prestal. — Adresa je v vsem jako krotko osnovana, tako o Reki kakor o Dalmaciji in ustanku Turških Slovanov. Če skušeni domoljubi tako oportunitetno postopajo, morajo za to gotovo imeti tehtne razloge. Dr. Makanec, kateremu taka politika ni po godu, odpovedal se je zato poslanstvu, kar veliko število naroda jako obžaluje.

Iz Turškega bojišča. — Z bojišča je zadnji teden žalostnih in veselih novic. Turške čete pri Kleku na suho stopivši so prodrle do Mostara. Od Trebinj so se morali ustajniki v gore umakniti, Turčini so vzeli tudi Dužki samostan. Oficijelni (Turški) telegrami so razglasili, da je bil pri tej priliki tudi naš Hubmayer vjet ali ubit, pa to ni bilo res, ker je še zdaj pri ustajnikih v Žubcah. Kako pogumen junak je ta po „turškem listu“ zasmehovani „stavec“, to je pokazal s sledečim činom. Oblegal je s 50 ustajniki trdnjavo Drieno. Ko je videl, da je ne more vzeti in da so Turške čete blizo, splezal je po noči s 30 funti dinamitnih patronov na stolp trdnjave, da bi s tem strelivom trdnjavo v zrak pognal. A Turki so ga zapazili, moral je skočiti z velike višine ter v dežju Turških krogel bežati. Zadela ga ni nobena. — Pri Nevesinji so ustajniki potolkli Turke, katerih je čez 500 mrtvih ostalo, ranjenih pa mnogo več. Tudi Ljubinje je prišlo ustajnikom v roke, ž njim vred 2000 goveje živine, Turkov je mnogo padlo tu in pri Nikšiću. — V Bosni se ustaja širi, čeravno vladna poročila to zanikajo. Več tisuč Srbskih prostovoljcev je vdarilo čez mejo nad Turke, katerih so mnogo potolkli. Zlasti četa popa Zarka, ki je od 500 narastla na 1200, dela Turkom velike nadlege. Najnovejše poročilo je to, da Črnagora se je odločila za vojsko in da je odrinilo že 5000 mož na bojišče.